

Com ajudar als infants en les situacions de dol

El dolor que produeix la malaltia i la mort d'un ésser estimat forma part de la vida. Ajudar a l'infant a afrontar-ho, a què no s'amagui ni es negui és una valuosa eina per la vida del nen, el qual es farà adult i s'anirà trobant repetidament amb aquestes situacions.

Roser Noguera. Psicòloga i Psicòloga
 Unitat de Psicoteràpia Psicoanalítica d'Infants i Joves (UPPIJ). Sant Pere Claver - Fundació

La paternitat i maternitat obliga a reflexionar sobre molts temes que cal afrontar quan es té un fill. El naixement en sí és un moment molt important, té a veure amb portar un ésser humà al món i té a veure amb la vida que va bé és converteix en motiu de gran joia i satisfacció. En l'altre costat, també ha la necessitat d'haver pensat en la mort. **Vida i mort són temes que formen part de l'essència de l'ésser humà.**

Els infants tenen la virtut de fer-se moltes preguntes. Són profundament reflexius com petits filòsofs que volen entendre el món. Recordo aquesta pregunta d'un nen: "quina va ser la primera pedra que hi va haver en el món?".

La nostra societat cada cop s'acosta al que fa uns anys es deia que passava: ara on parlar de la mort era un tema tabú. Tant era així que deien que els cementiris d'estar amagats. Per sort, la tradició mediterrània pot acostar-s'hi mil·lenàries cementiris que miren al mar, com el de Montjuïc. I fins i tot els poetes els hi calia: Paul Valéry i el poema "Cimetière marin" (Cementiri marí) de la localitat francesa de Sète.

Com parlar amb els infants de la mort?

Parlar de la mort és un aspecte que pot desvetllar molt de neguit. Especialment en unes circumstàncies també difícils per a parlar-hi han de fer la comunicació: tot sovint són els pares que acaben de perdre els seus propis pares. Ells també estan afectats per la pèrdua i fins i tot de vegades més directament que els propis infants.

És difícil poder preveure quina serà la reacció dels infants davant de la notícia. A la clínica, allò que sí veiem tot els efectes d'una mala comunicació i especialment d'una incomunicació. Les fantasies que es poden desvetllar en e voltant de què hi ha quelcom secret, ocult i alhora d'importància cabdal per la família (almenys en aquell moment), : "pitjors" que el propi impacte emocional d'aquesta notícia. Respecte a aquest, potser val la pena recordar que la ment t propis mecanismes d'autodefensa. Per exemple, apartar de la consciència allò que és massa dolorós per a ser supc canvi les fantasies i imaginacions de l'infant en una situació així poden ser d'allò més variades i poden causar que : culpabilitat respecte aquests estranys fets desconeguts. Terapèuticament, es podria **disminuir aquestes fantasies aco als nens i parlant d'aquell fet amb un llenguatge que puguin entendre.**

A més, **integrar els aspectes dolorosos resulta essencial per a la evolució de l'infant.** Necessita créixer amb ell: patiment que no sigui excessiu- ja que formen part de la realitat que haurà d'anar assumint a mesura que entri en l'adulte:

Molts cops, també veiem que no se'ls permet acostar-se a la malaltia i a la vellesa dels avis amb els quals s'ha est veritable, profunda i afectuosa relació. La malaltia, el fer-se gran, amb tot el que això implica de pèrdua de capacitats física i mental forma part de la pròpia vida. Voler **amagar-ho als més petits no ajuda a entendre tot el procés qu comporta** en totes les seves etapes.

El mateix pot passar quan mor un familiar proper. Per llei de vida, serien els avis qui primer marxaran i convé estar atents a que els infants puguin anar a acomiadar-se. **Els funerals i actes de comiat tenen una funció** i impedir que hi vagin només propiciarà que es puguin sentir sols i exclosos d'allò que està succeint. Com dèiem abans, es pot provocar que es produeixin en el seu cap fantasies, molts cops pitjors que el que podrien presenciar i viure en un funeral.

Cal **evitar deixar-los sense cap explicació a casa de familiars, amics, veïns...** com si res no passés: la fantasia d'ells podria ser que els han abandonat. Què hi ha pitjor que pensar això?

D'altra banda, també ajuda molt estar atents a allò que l'infant expressa, sigui amb paraules o amb fets. **És important que plori, que s'enfadi, que mostri els sentiments que aquell succés -difícil per a tots- li està desvetllant.**

*"És important
l'infant mostri
sentiments que
succés difícil li
desvetllant"*

Enllaços d'interès

- Visita el web [la UPPIJ](#)
- Veure vídeo [Programa de Psicoteràpia de Grup per a la Vellesa](#)
- Llegeix més articles a ["la càpsula"](#)
- Visita el web de [Sant Pere Claver - Fundació Sanitària](#)

C. Vila i Vilà, 16 08004 Barcelona | Tel. 93 442 39 03
info@spsalut.org | www.spsalut.org